

Sygn. akt III AUa 405/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.) SA Krzysztof Szewczak
Protokolant: sekr. sądowy Maciej Mazuryk	

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 r. w Lublinie

sprawy R. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego rolników

na skutek apelacji wnioskodawcy R. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 lutego 2013 r. sygn. akt VIII U 3382/12

oddala apelację.

III AUa 405/13

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 17 sierpnia 2012 roku stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno – rentowego R. P. od dnia 30 listopada 2011 r. w związku z przyznaniem wnioskodawcy świadczenia emerytalnego decyzją z dnia 29 listopada 2011 roku.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie złożył R. P. domagając się jej uchylecia. W uzasadnieniu wskazał, iż nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, ponieważ jest ona niezasadna.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 20 lutego 2013 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 30 czerwca 2008 r. R. P. został objęty ubezpieczeniem społecznym rolników począwszy od dnia 13 lutego 2007 r. W dniu 20 lipca 2012 roku do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego została złożona kserokopia decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 grudnia

2012 r., w której dokonano przeliczenia świadczenia R. P. począwszy od 1 października 2011 r. Po otrzymaniu tej informacji Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zwrócił się z wnioskiem do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o udostępnienie danych odnośnie tego od jakiej daty została wydana decyzja przyznająca R. P. świadczenie emerytalne. W odpowiedzi na to zapytanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował, że decyzja przyznająca emeryturę R. P. została wydana w dniu 29 listopada 2011 r.

Decyzją z dnia 17 sierpnia 2012 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno – rentowego R. P. od dnia 30 listopada 2011 r., tj. od dnia następującego po dniu wydania świadczenia.

Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie poza sporem pozostaje, że R. P. podlegał ubezpieczeniom społecznym rolników od 13 lutego 2007 r. Prawo do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników wynikało z prowadzenia przez niego działalności rolniczej. Bezsporne jest również, że decyzja przyznająca emeryturę R. P. została wydana w dniu 29 listopada 2011 r.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 3a ust 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników, jeżeli złożony został wniosek o rentę lub emeryturę, obowiązek ubezpieczenia społecznego rolników ustaje od dnia następującego po dniu, w którym wydana została decyzja o przyznaniu świadczenia, jednak nie wcześniej niż od dnia, w którym ubezpieczony nabył to prawo.

W myśl przytoczonego przepisu o dacie ustania ubezpieczenia nie decyduje data przyznania świadczenia, a data wydania decyzji przyznającej prawo do świadczenia, co również potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 maja 1999 r. (II UKN 672/98, OSNP 2000/15/598) „O dacie ustania ubezpieczenia rolniczego (art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, jednolity tekst: Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) nie decyduje data, od której ustalono prawo do emerytury lub renty, lecz data wydania decyzji przyznającej to świadczenie, w sytuacji gdy świadczenie jest przyznane od dnia, w którym została wydana decyzja lub od daty wcześniejszej.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca R. p. zaskarżając wyrok w całości. Domagał się zmiany wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, podnosząc, że jest emerytem z ZUS i nie powinien opłacać składki zdrowotnej i emerytalnej. W uzasadnieniu apelacji przytaczał swój pogląd co do tego, że skoro ukończył wiek 65 lat w dniu (...) oto z tym dniem nabył prawo do emerytury i nie powinien być objęty ubezpieczeniem w KRUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie był bezsporny – wnioskodawca R. P., który podlegał z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników na podstawie art.7 i 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników, od dnia 1 października 2011 roku jest uprawniony do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Decyzja przyznająca prawo do świadczenia została wydana w dniu 29 listopada 2011 roku.

Zgodnie z przytoczonym przez Sąd Okręgowy przepisem art. 3a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników ubezpieczenie ustaje od dnia następującego po dniu, w którym ustały okoliczności uzasadniające podleganie ubezpieczeniu, przy czym stosownie do treści ust.4 tego przepisu jeżeli złożony został wniosek o rentę lub emeryturę, obowiązek ubezpieczenia ustaje od dnia następującego po dniu, w którym wydana została decyzja o przyznaniu świadczenia, jednak nie wcześniej niż od dnia, w którym ubezpieczony nabył to prawo.

Decyzja o przyznaniu wnioskodawcy prawa do emerytury została wydana w dniu 29 listopada 2011 roku, a zatem ubezpieczenie wnioskodawcy ustaje z dniem 30 listopada 2011 roku.

Przy ocenie daty ustania ubezpieczenia społecznego rolników bez znaczenia są okoliczności podnoszone przez wnioskodawcę w odwołaniu i powielane w apelacji, że wiek emerytalny osiągnął w dniu 2 kwietnia 2011 roku oraz,

ze obecnie jest emerytem w ZUS. Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela wnioskania prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Apelacja zawiera bowiem jedynie własną ocenę przepisów prawa i poglądów wnioskodawcy na ich stosowanie.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.